

* O citesc pe Antonia – "*Despre Înfrângerea Definitivă a Întunericului*", Ed. Valea Verde, 2015 – și este ca într-un meci de tenis: iată un rally îndelungat și dintr-o dată, o scurtă perfectă la fileu! Sau nenumărate reveruri în lung de linie... – Le știe, "le are" cu sintaxa poetică.

* Este intimidant să vorbești despre minunata poezie semnată Antonia Zavalic. Aceasta și pentru că poeta este multiplu înstelată în e-comunitatea poezia.ro. Dar și "afară", în non-virtual, literați importanți au început să scrie despre ea. De așteptat un comentariu critic propriu-zis, pe care, sunt convins, concitadina noastră îl merită din plin.

* Antonia scrie o poezie gravă, doldora de îngrijorări, de taine, confesiuni, tandreți și patimi, pe un back-ground cultural (*sound*) de sorginte anglo-saxonă. Marcând borne autobiografice comune sau situații-limită, poeta practică absolutizările de rigoare

la tinerețe

. Realitatea la care ne trimit aceste poeme,

universul poetic

este unul oscilatoriu, între mirific și degradare (reificare), un univers al comuniunii, al extazelor și al vaierului. Se împărtășește cvasimistic din darurile și daturile lumii.

* Intensificându-și stările până la dramatic, Antonia transfigurează aproape totul, de pacă ar avea oroare de exprimările nepoetizante, *spune numai poetic*. Practică metafora-mister, sau pe cea revelatorie. Exersează deghizarea, travestiul, ca pe un joc inițiat, departe de orice "hihihi-hahaha"...

* În ciuda propensiunii spre limbajul grandilocvent, categorial sau dimpotrivă, așa cum am arătat deja, spre cel atotpoetizant și spre o anume sentențiozitate – semne ale altor "vremi" poetice –, autoarea de față face proba apartenenței la generația ei, la paradigma poeziei tinere, "la zi": spune ce are de spus, nu o "dă la cotit", testează neînfricat limitele existențiale și de limbaj, vrea să tragă concluzii definitive "din primă", are o viziune cvasicatastrofică, poartă inaptitudinea pentru fericire și normalitatea comună (*neputințele*) ca pe un blazon.

* Privind în perspectiva devenirii scriitoricești a Antoniei, această carte fiind de imprevizibile minunății va fi curând o etapă depășită. De aceea, vă invit să o citiți, să vă bucurați de ea și să vedeți dacă nu cumva laudele mele sunt doar semnul unei receptări superficiale...

* Antonia Zavalic este capabilă să se afirme ca poet, ca scriitor în oricare mare centru cultural (sic!) al țării.

30 Mai 2015

AUTOR: Marin Slujeru